

вний-тъ врачъ. За что то се е нужно священникъ-тъ да знае: кой и въ какво настроеніе ся нахожда кажще-то ся лице, отъ что има нуждѣ, отъ краткій ли совѣтъ или отъ по рѣшительно вразумленіе; достоинъ ли е за прощкѣ на грѣхове-тъ си, или има нуждѣ ёще отъ предварительно рѣководство отъ странѣ на духовникъ-тъ. Последне-то требованіе може да ся покаже какъ изысканію; но опытъ-тъ открыва необходимость тѣ му.

Устна-та исповѣдь е нужна подобно за добро-то и на само-то кажщесе лице за да ся возбуди и провика въ него самоосужденіе и да му ся представи возможность да си разъясни много религіозны недоумѣнія и сомнѣнія, ако, требѣ да кажеме, и да разсуждава за различны недоумѣнія на кажще-то ся лице— може при по частенъ въ кщѣ-тѣ си разговоръ, нѣжели при исповѣдь-тѣ. Но, за сожаленіе, часто духовникъ-тъ въ кщѣ-тѣ на духовный-тъ си сынъ нѣма входъ въ продолженіе на цѣлѣ годинѣ, а повѣкой пѣтъ и на нѣскольго годинѣ.

Послѣ исповѣдь-тѣ кажще-то ся лице преклонява колѣната и главѣ-тѣ си въ знакъ на безотвѣтственность предъ Бога и пѣмнѣ преданность въ Неговѣ-тѣ воля. Священникъ-тъ возлага вразъ главѣ-тѣ на грѣшникъ-тъ, кой-то ся е покаялъ, въ знакъ на онози, чи онъ, чрезъ прощкѣ-тѣ на грѣхове-тъ нахождася примиренъ вече съ Църквѣ-тѣ-подъ Нейно-то покровительство.

Надъ лице-то, кое-то ся е покаяло и нахожда подъ епитрахиль-тъ, священникъ-тъ чита простительнѣ молитвѣ и, въ заключеніе-то ѱ, струва върху главѣ-тѣ му кръстно знаменіе. Това въ знакъ на онова, чи отпущеніе на грѣхове-тъ си покаявший-тъ ся грѣшникъ пріима въ силѣ-тѣ на кръстны-тѣ заслуги на Нашій-тъ Спаситель, какъ и въ поменъ на онова, чи като ся е очистилъ отъ грехове-тѣ съ рѣшительно намѣреніе да исправи животъ-тъ си дълженъ е благодушно да носи кръсть-тъ си и съ кръстно знаменіе, т. е. неприяности, клеветы дору и гоненія, имѣйки всѣкакви въ память-тѣ си невинны-тѣ страданія на распятый за насъ Христось.

Духовникъ-тъ слѣдъ като напѣтствува исповѣдавшие-то ся лице съ кръстно благословеніе отпуца го съ миромъ.

Не рѣдко духовны-тѣ дѣца говорятъ съ духовникъ-тъ си само за онова, что ся относя до исповѣдь-тѣ. Отъ таквѣ разбобщенность на дѣца-та съ духовникъ-тъ си и произлиза онози прискорбно явленіе, что-